

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **REGION RACING s.r.o.**, IČO 08356378
sídlem Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Filipem Rigelem, Ph.D.
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2024 č. j. 23206/24/5300-21441-712599,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „*správce daně*“) ze dne 14. 12. 2023 č. j. 9312958/23/2001-52524-106004 (dále též „*dodatečný platební výměr*“). Dodatečným platebním výměrem správce daně podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZDPH*“) doměřil žalobkyni daň z přidané hodnoty (dále též „*DPH*“) za zdaňovací období

prosinec 2020 ve výši 84 000 Kč a předešal penále ve výši 16 800 Kč z důvodu neuznání nároku žalobkyně na odpočet daně z přijatého plnění od dodavatele společnosti Rentor racing group s.r.o., IČO 05476615, sídlem Bořivojova 878/35, 130 00 Praha 3 (dále též „společnost Rentor“), na základě daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 v podobě provedení reklamních služeb v základu daně 400 000 Kč a DPH 84 000 Kč. Podle správce daně žalobkyně neodstranila jeho pochybnosti o přijetí šetřených plnění v předmětu a rozsahu uvedeném na tomto daňovém dokladu.

2. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
3. Žalobkyně v jediném žalobním bodu namítá, že unesla důkazní břemeno k prokázání nároku na odpočet DPH. Za klíčové považuje kontrolu obchodního partnera, zda není nespolehlivým plátcem, a společnost Rentor nebyla v rozhodném období nespolehlivým plátcem DPH. Žalobkyně předložila ucelený řetězec důkazních prostředků o proběhlém plnění, který odpovídá běžné obchodní praxi – cenová nabídka, dohoda, faktura, úhrada, plnění. Žalovaný však označil smlouvu o zajištění reklamy ze dne 2. 1. 2020 s dodatkem, která byla základním smluvním podkladem pro uskutečnění zdanitelné plnění, tj. reklamní služby poskytované společností Rentor žalobkyni, za neurčitou. Žalobkyně nesouhlasí, že by smlouva, kterou neseřisovala, a byla jí předložena, byla neurčitá. Ze smlouvy vyplynulo, že reklama v podobě loga žalobkyně bude umístěna na automobilech během rallye závodů Mistrovství České republiky. Jedná se o konkrétní akci s pevně daným harmonogramem závodů, jejichž prostřednictvím je předmět smlouvy definován. Ačkoliv smlouva počítala s měsíční částkou 400 000 Kč za reklamu, nebylo fakturováno měsíčně, nýbrž byly vydány jen dvě faktury, a to za měsíc září 2020 a za měsíc prosinec 2020, neboť daná sezóna byla poznamenána pandemií covid-19. Nesouhlasí s žalovaným, který k částce 400 000 Kč připočítává žalobkyni DPH, ani že celková spolupráce měla dosahovat celkové částky téměř 6 000 000 Kč. Ve skutečnosti šlo pouze o dvě faktury celkem za 800 000 Kč, z nichž jen jedna je předmětem této žaloby. Vše nad rámec stručné rámcové smlouvy se společností Rentor bylo založeno na ústní domluvě, tj. počet fakturací v roce 2020 a velikost a umístění loga. Ústní dohoda je běžná mezi smluvními partnery, kteří se vzájemně dobře znají z různých závodních podniků. Závodní tým společnosti Rentor je dlouhodobě fungujícím týmem, který se specializuje vedle závodní činnosti také na zajištění reklamních služeb, viz jeho webové stránky www.rentor.cz. Na nich je umístěna viditelná reklama s logem žalobkyně. Spolupráce je tím prokázána. Shodně vyplývá i z facebookové stránky společnosti Rentor, kde je popsána i znázorněna spolupráce obou subjektů, partner je představen a je odkázáno na pravidelné setkávání na závodech, např. <https://www.facebook.com/rentorracing/photos/a.118949366491234/233305128388990/?type=3>.
4. Žalobkyně do žaloby vložila snímek obrazovky z facebookové stránky *Rentor motosport*, k němuž uvedla, že jej předložila již v daňovém řízení, přičemž nesouhlasí s žalovaným, že daný důkazní prostředek svým obsahem nemůže nijak prokázat, že se vztahuje k šetřenému reklamnímu plnění. Předmětný důkazní prostředek prokazuje podle žalobkyně reklamní spolupráci žalobkyně se společností Rentor. Příspěvek byl publikován 10. 3. 2021, tedy před sezónou 2021, která začínala až 26. 3. 2021 (rallye), resp. 21. 5. 2021 (rallyesprint), což lze ověřit na veřejně dostupných webových stránkách. Příspěvek se tedy vztahuje k předchozímu období.
5. Žalobkyně v průběhu řízení předložila fotografie ze závodu Rallye Vyškov (série rallyesprint) ve dnech 11. a 12. 9. 2020, a to fotografie rallye vozu, na jehož zadním blatníku je umístěno

dvakrát logo žalobkyně. Tento důkaz žalovaný pominul, ač ho zmínil na str. 7 napadeného rozhodnutí.

6. Žalobkyně poukazuje na výpověď svědka Ing. J. V. ze společnosti Rentor, který potvrdil spolupráci mezi žalobkyní a společností Rentor, smlouvu o reklamě a rozsah plnění. Svědek uvedl, že podepsal a vystavil faktury, a hovořil o tom, že ačkoli ve smlouvě byl rozsah uveden ve vztahu k automobilovým soutěžím, týkal se reálně i motocyklových soutěží. Svědek také potvrdil existenci dokumentů zachycujících reklamní činnost za rok 2020 a uvedl, že polepy a další reklamní materiál dodávala sama společnost Rentor. Nešlo tedy jen o reklamu, ale i dodání reklamních materiálů.
7. Žalobkyně zdůrazňuje, že ačkoli ve smlouvě bylo uvedeno, že se má spolupráce týkat závodů rallye, tak reálná spolupráce tak, jak byla ústně dojednána, se vztahovala i na motocyklové závody. Uvedené potvrzuje svědek V. i rozsáhlá dokumentace o rozsahu reklamní spolupráce, kterou žalobkyně předložila v daňovém řízení (8 ks desek s fotodokumentací, desky s výsledky a statistiky, 5x CD disky, kalendář obsahující snímky ze závodní sezóny 2020 a marketingové plnění MM v motokrosu 2020). Ačkoli faktura odkazovala toliko na smlouvu o reklamě, rozsah plnění po ústním upřesnění byl širší. Není totiž zakázáno, aby písemnou smlouvu změnila či rozšířila ústní domluva, přičemž rozsah plnění potvrdil svědek V. i jednatel žalobkyně v písemném vyjádření ze dne 18. 3. 2021, a též i daňové doklady doložené žalobkyní i společností Rentor.
8. Žalobkyně proto doložila vše, co bylo v jejích silách, a co po ní lze spravedlivě požadovat, další specifikace plnění smlouvy byla na ústní domluvě. Takováto praxe nikterak nevybočuje z obvyklé obchodní praxe závodních týmů. Žalobkyně proto nesouhlasí s žalovaným, který na str. 12 a 13 napadeného rozhodnutí odkázal na rozsudky Městského soudu v Praze, podle nichž nejasná smlouva je vždy rizikem z daňového hlediska. Z citovaných rozsudků plyne, že neurčitou smlouvu lze překlenout dalším dokazováním, což bylo v předmětné věci učiněno. Nejvyšší správní soud posuzoval podobný případ reklamy v motosportu a předmětu smlouvy o reklamě, a v rozsudku ze dne 26. 6. 2023 č. j. 8 Afs 111/2022-36 dovedl, že dosah reklamy je obecně značně ovlivněn výkony jezdce během sezóny, proto je pochopitelná i obecněji formulovaná smlouva. Rozsah plnění byl prokázán v míře, v jaké je možno jej prokazovat s ohledem na specifika věci.
9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Konstatoval, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo řešeno, zda společnost Rentor je či není nespolehlivým plátcem, stejně tak nebyla zkoumána ani otázka prověřování obchodních partnerů ze strany žalobkyně. Tato námitka je tedy s ohledem na obsah odůvodnění irelevantní. Veškeré důkazní prostředky předložené žalobkyní, stejně jako svědecká výpověď potvrzují určitou formu spolupráce mezi žalobkyní a společností Rentor, ani ve vzájemné souvislosti nepodávají žádnou informaci o předmětu a rozsahu přijatého plnění. Pokud žalobkyně uvádí, že smlouvu nesepisovala, podepsala jen návrh smlouvy předložený společností Rentor, je třeba uvést, že žalobkyně i společnost Rentor, byly rovnoprávnými stranami smlouvy, žalobkyně měla oprávnění do jejího obsahu zasahovat. Je na žalobkyni, zda jí dostačovala obecně formulovaná smlouva, nicméně v takové situaci je pak zcela na ní, aby nesla rizika s obecnou smlouvou spojená, včetně neschopnosti prokázat splnění hmotněprávních podmínek pro vznik nároku na odpočet daně. Žalobkyně fakticky rezignovala na smluvní standard, který dodržovala v ostatních obdobných obchodních vztazích. Hodnotu plnění uváděl žalovaný v napadeném rozhodnutí ve vztahu k předmětu smlouvy, kdy v době podpisu smlouvy nemohly mít smluvní strany povědomí

o tom, že v důsledku pandemie covid-19 dojde k omezení sezóny, a tedy i fakturace poskytnutých služeb. Jinými slovy, při podpisu smlouvy byl předpoklad, že předmětné plnění bude poskytováno po celou sezónu roku 2020, tedy že hodnota plnění bude několikanásobně vyšší, než nakonec reálně byla. S ohledem na tuto předpokládanou výši hodnoty předmětného plnění, je pak nutno posuzovat kvalitu předmětné smlouvy.

10. Žalovaný dále uvedl, že v napadeném rozhodnutí nezpochybnil vzájemnou spolupráci žalobkyně se společností Rentor. Správce daně a žalovaný zpochybnili předmět a rozsah plnění přijatého na základě daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 v prosinci 2020, což je skutečnost, která nemůže být prokázána přiloženým facebookovým příspěvkem, neboť tento příspěvek neuvádí žádné konkrétní skutečnosti k rozsahu deklarované spolupráce. K prokázání rozsahu přijatého plnění prostřednictvím fotografie vozu ze závodů konaných ve dnech 11. a 12. 9. 2020 žalovaný uvedl, že v tomto řízení bylo posuzováno plnění, které mělo být přijato ve zdaňovacím období prosinec 2020, tedy fotografie ze závodů konaných v měsíci září 2020 nemají žádnou vypovídající hodnotu o tom, zda byly předmětné reklamní služby poskytnuty i v prosinci 2020 a v jakém rozsahu. Na předložené fotografii je sice viditelné logo žalobkyně na automobilu společnosti Rentor, nelze však na jejím základě určit, zda se tento automobil účastnil též závodů konaných v prosinci 2020 a pokud ano, zda na něm bylo stále nalepené logo žalobkyně. Z tvrzení svědka Ing. V. je zřejmá spolupráce mezi žalobkyní a společností Rentor. Svědek Ing. V. však neuvedl žádné konkrétní údaje o rozsahu plnění přijatých ve zdaňovacím období prosinec 2020. Některá tvrzení Ing. V. přitom neodpovídají skutečnostem uvedeným v předložené smlouvě. Jmenovaný svědek v rámci svědecké výpovědi odkázal na zprávu o reklamní činnosti za rok 2020, kde měla být poskytnutá reklamní plnění konkretizována, avšak tento dokument nepředložil ani svědek, ani žalobkyně. Žalovaný nezpochybnuje, že může dojít k ústní změně smlouvy, nicméně v takovém případě se opět žalobkyně dostává do situace, kdy pro tvrzení o rozšíření poskytování reklamních služeb i na motocyklech, nemá žádný důkaz.
11. K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2023 č. j. 8 Afs 111/2022-36 žalovaný uvedl, že se jedná o skutkově odlišnou situaci než v případě žalobkyně. V tamním případě daňový subjekt předložil fotodokumentaci, ze které vyplývalo, že na dresu i motorce uvedeného jezdce a na reklamních poutačích u zázemí jeho týmu bylo umístěno jeho logo, předložil velké množství důkazních prostředků (fotografií), které zachycují nejen jeho logo, ale zároveň také místo konání propagace (závodu) i termín konání. Taktéž prokázal, že daný jezdec propagoval jeho logo i v době, kdy nezávodil v důsledku svého zranění. Předložené důkazní prostředky uceleně potvrzovaly, že k propagaci v předmětném období docházelo a bylo možné z těchto důkazních prostředků zjistit na jakých konkrétních akcích a v jakém rozsahu jezdec logo propagoval. Tím se situace liší od případu žalobkyně, která nedokázala v průběhu daňového řízení doložit kromě obecné spolupráce žádné konkrétní skutečnosti k předmětnému zdaňovacímu období.
12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, neboť žalovaný s takovým vyřízením věci výslovně souhlasil a žalobkyně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, souhlasila konkludentně (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
13. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.

14. Podle oznámení o zahájení daňové kontroly ze dne 15. 3. 2021 č. j. 1814617/21/2001-61564-111031 doručeného žalobkyni – daňovému subjektu osobně při ústním jednání dne 16. 3. 2021 (dále též „*oznámení o zahájení kontroly*“), byla u daňového subjektu zahájena daňová kontrola na DPH za zdaňovací období prosinec 2020 v rozsahu přijatých zdanitelných plnění od společnosti Rentor. Daňový subjekt byl správcem daně vyzván, aby doložil evidenci pro účely DPH za zdaňovací období prosinec 2020 a případně další důkazní prostředky prokazující správnost poslední známé daně za předmětné zdaňovací období.
15. Dne 16. 3. 2021 byl do protokolu slyšen jako svědek Ing. J. V., jednatel společnosti Rentor.
16. Dne 18. 3. 2021 daňový subjekt zaslal správci daně písemné vyjádření k zahájení kontroly spolu s fakturou daňovým dokladem č. 07902020 (s datem vystavení dne 1. 12. 2020, datem zdanitelného plnění dne 1. 12. 2020 a datem splatnosti dne 14. 12. 2020, forma úhrady: „PP“ s textem: „*Fakturuje Vám za provedené reklamní služby dle smlouvy ze dne 2.1.2020 za 12/2020. Cena: 400.000,-Kč DPH 21%: 84.000,- Kč Celkem smluvní cena: 484.000,- Kč K úhradě celkem Kč 484.000,- vč. DPH*“), dále připojil dvoustránkovou Smlouvu o zajištění reklamy ze dne 2. 1. 2020 a dodatek ke Smlouvě o zajištění reklamy ze dne 30. 4. 2020. Současně se odkázal na materiály poskytnuté správci daně při předchozích jednáních k prostudování s možností pořízení kopie, které byly následně vráceny zpět daňovému subjektu (podle protokolu o zahájení daňové kontroly ze dne 9. 12. 2020 č. j. 8821163/20/2001-61564-111031, ve věci DPH za zdaňovací období září 2020, byly žalobkyní předloženy a následně jí správcem daně vráceny originály následujících důkazních prostředků: 8 kusů desek s fotodokumentací, 1 desky s výsledky statistiky, CD disky, kalendář obsahující snímky ze závodní sezóny 2020). Rovněž daňový subjekt odkázal na výslech svědka Ing. V.
17. Výzvou k prokázání skutečností ze dne 24. 3. 2022 doručenou daňovému subjektu dne 28. 3. 2022, správce daně vyzval daňový subjekt, aby prokázal, že v daňovém přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2020 uplatnil nárok na odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění podle § 72 a § 73 ZDPH, a to že plnění, která jsou předmětem daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, přijal od společnosti Rentor v rozsahu deklarovaném na daňovém dokladu. Ve 12stránkovém odůvodnění výzvy správce daně uvedl pochybnosti o přijetí deklarovaného plnění na daňovém dokladu.
18. Dne 12. 4. 2022 bylo správci daně doručeno vyjádření daňového subjektu k výzvě k prokázání skutečností ze dne 24. 3. 2022.
19. V pořadí ve druhé výzvě k prokázání skutečností ze dne 9. 8. 2022 doručené daňovému subjektu dne 9. 8. 2022, správce daně vyzval daňový subjekt k prokázání, že plnění deklarované na daňovém dokladu č. 079020202 ze dne 1. 12. 2020 přijal od v něm identifikovaného dodavatele v postavení plátce DPH či od jiné osoby či osob povinných k dani v postavení plátce DPH, a to k prokázání, že plnění, která jsou předmětem dotčeného daňového dokladu, přijal od společnosti Rentor v rozsahu deklarovaném na daňovém dokladu.
20. Daňový subjekt ve stručném písemném vyjádření ze dne 17. 8. 2022 uvedl, že veškeré materiály prokazující dlouhodobou spolupráci se společností Rentor správci daně již dodal.
21. V pořadí ve třetí výzvě k prokázání skutečností ze dne 13. 6. 2023 doručené daňovému subjektu dne 14. 6. 2023, správce daně vyzval daňový subjekt k prokázání, že plnění deklarované na daňovém dokladu č. 079020202 ze dne 1. 12. 2020 přijal v rozsahu deklarovaném na daňovém dokladu, případně aby prokázal skutečný rozsah přijatého plnění

včetně jeho hodnoty. Ve více než 24stránkovém odůvodnění správce daně identifikoval skutečnosti, které jej vedly k pochybnostem o tom, že daňový subjekt přijal zdanitelné plnění, jehož dodání je deklarováno na daňovém dokladu č. 079020202 ze dne 1. 12. 2020, v rozsahu deklarovaném na daňovém dokladu.

22. V písemném vyjádření ze dne 16. 6. 2023 daňový subjekt uvedl, že setrvává na vyjádření, že doložil všechny potřebné skutečnosti a unesl své důkazní břemeno.
23. Dne 19. 7. 2023 byl daňový subjekt seznámen s dosavadním výsledkem kontrolního zjištění (seznámení s dosavadním výsledkem kontrolního zjištění č. j. 6275270/23/2001-61564-11031).
24. Dne 11. 9. 2023 bylo správci daně doručeno vyjádření daňového subjektu k výsledku kontrolního zjištění.
25. O průběhu daňové kontroly a jejích závěrech byla správcem daně sepsána zpráva o daňové kontrole ze dne 28. 11. 2023 č. j. 9034081/23/2001-61564-111941 (dále též „*Zpráva o daňové kontrole*“). Správce daně v ní dospěl k závěru, že daňový subjekt neprokázal, že na řádku 40 daňového přiznání uplatnil nárok na odpočet daně ve výši 84 000 Kč, ze základu daně 400 000 Kč z daňového dokladu č. 079020202 ze dne 1. 12. 2020 od společnosti Rentor podle § 72 a § 73 ZDPH. Konstatoval, že provedená svědecká výpověď a předložené důkazní prostředky neprokazují, že daňový subjekt přijal zdanitelné plnění, jehož dodání je deklarováno na daňovém dokladu č. 079020202 ze dne 1. 12. 2020, v rozsahu deklarovaném na daňovém dokladu, přičemž zároveň není zřejmé, v jakém skutečném rozsahu se zdanitelné plnění fakticky uskutečnilo. Ze spisového materiálu vyplývá, že daňový subjekt neprokázal naplnění hmotněprávní podmínky ve smyslu neprokázání faktického přijetí zdanitelného plnění a rozsahu zdanitelných plnění.
26. Dodatečným platebním výměrem (ze dne 14. 12. 2023 č. j. 9312958/23/2001-52524-106004) správce daně doměřil daňovému subjektu DPH za zdaňovací období prosinec 2020 ve výši 84 000 Kč a předepsal penále ve výši 16 800 Kč.
27. Proti dodatečnému platebnímu výměru podal daňový subjekt odvolání.
28. Napadeným rozhodnutím (ze dne 23. 7. 2024 č. j. 23206/24/5300-21441-712599) žalovaný podané odvolání zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil. Konstatoval, že správce daně v předmětném řízení v souladu s § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu prokázal skutečnosti vyvracející věrohodnost předložených důkazních prostředků, a přenesl tak zpět na daňový subjekt důkazní břemeno stran prokázání oprávněnosti jeho nároku na odpočet daně uplatněného na základě deklarovaného přijatého plnění od společnosti Rentor. Daňový subjekt pak své důkazní břemeno podle § 92 odst. 3 daňového řádu neunesl, když neprokázal splnění zákonných podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH z šetřených přijatých zdanitelných plnění podle § 72 odst. 1 ZDPH, neboť neprokázal přijetí plnění v deklarovaném předmětu a rozsahu. Daňový subjekt k prokázání oprávněnosti svého nároku na odpočet daně předložil vesměs formální důkazní prostředky jako předmětný daňový doklad a Smlouvu, ze kterých však vyplývá neurčitý předmět plnění v podobě blíže nekonkretizované reklamní propagace na rallye vozidlech na blíže neurčených rallye závodech. Pokud měla být realizována reklama při závodech rallye Mistrovství ČR označením závodních vozů logem daňového subjektu, není specifikováno, o kolik vozů, o jaké konkrétní rallye vozidel řízených, kterými konkrétními závodníky šlo, o kolik reklamních log, jaké logo, jakého typu, rozměru, či konkrétního obsahu, na jakých

konkrétních závodech, v jakém místě apod. se má jednat. V důsledku absentujícího konkrétního vymezení předmětu a rozsahu šetřených reklamních plnění neobsahují předložené důkazní prostředky zákonné náležitosti daňového dokladu požadované § 29 odst. 1 písm. f) ZDPH. Takto nejasné smluvní zakotvení reklamního plnění mezi daňovým subjektem a jeho dodavatelem přitom ostře odporuje obvyklému smluvnímu standardu, který daňový subjekt využívá v reklamních kontraktech se svými odběrateli. Daňový subjekt nepředložil takové důkazní prostředky, které by obsahovaly jednoznačné vymezení předmětu a rozsahu šetřeného plnění, jako je objednávka, cenová nabídka, předávací protokol s rozpisem reklamních služeb apod. Daňový subjekt předložil správci daně k prokázání šetřené reklamní služby fotodokumentaci a audiovizuální záznamy, které však zachycují reklamní propagaci daňového subjektu téměř výhradně při motokrosových závodech (tedy reklamu jiného druhu, než byl sjednán ve Smlouvě), a to blíže neurčeného rozsahu.

29. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.
30. Podle § 72 odst. 1 ZDPH *plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování*
  - a) *zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,*
  - b) *plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,*
  - c) *plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,*
  - d) *plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo*
  - e) *plnění uvedených v § 13 odst. 7 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.*
31. Podle § 72 odst. 2 ZDPH *daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona*
  - a) *na zboží, které plátcovi bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,*
  - b) *na zboží, které bylo plátcem poríženo z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země, nebo*
  - c) *v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).*
32. Podle § 72 odst. 3 ZDPH *nárok na odpočet daně vzniká plátcovi okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.*
33. Podle § 72 odst. 5 ZDPH *plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.*
34. Podle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále též „daňový řád“) *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních.*
35. Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu *správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.*
36. Městský soud v Praze posoudil věc následovně.
37. Soud úvodem vypořádání žalobní argumentace připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námítky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námítky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak k tomu přílehavě uvádí Ústavní soud, „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43 či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108). Stejně závěry se pak vztahují i k rozhodování druhostupňového správního orgánu. Soud tudíž zcela v intencích ustálené rozhodovací praxe uvádí, že žalovaný nemusel reagovat na každý dílčí argument žalobkyně, přesto však všechny námítky řádně vypořádal.

38. Podstatou sporu je, zda žalobkyně unesla důkazní břemeno, které jí tížilo stran prokázání nároku na odpočet DPH. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala předmět a rozsah plnění deklarovaného na dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 přijatého od společnosti Rentor.
39. Soud připomíná, že daňové řízení je ovládáno zásadou, že daňový subjekt má povinnost jednak přiznat daň (břemeno tvrzení) a povinnost toto tvrzení prokázat (břemeno důkazní). Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních. Je tedy odpovědný za to, že jím předložené důkazy budou prokazovat jeho tvrzení. I když daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, správce daně může ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu vyjádřit pochybnosti týkající se věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem. V tomto ohledu správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti jeho pochyb. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují „*vážné a důvodné pochyby*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008 č. j. 2 Afs 24/2007-119). Správce daně je proto povinen označit konkrétní skutečnosti, na jejichž základě hodnotí předložené evidence jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Jen tak může unést své zákonné důkazní břemeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008 č. j. 9 Afs 30/2008-86). Pokud správce daně shora uvedené skutečnosti prokáže, důkazní břemeno přechází zpět na daňový subjekt, který je povinen doložit pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k danému obchodnímu případu, popř. svá tvrzení korigovat. Tyto skutečnosti bude daňový subjekt prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2010 č. j. 1 Afs 39/2010-124). Za tímto účelem může správce daně vyzvat daňový subjekt, aby prokázal skutečnosti potřebné pro správné stanovení daně (§ 92 odst. 4 daňového řádu).
40. Správce daně ověřuje oprávněnost uplatněného nároku na odpočet DPH. Formální podmínky tohoto nároku upravuje § 73 ZDPH, ustanovení § 72 téhož zákona pak vymezuje hmotněprávní podmínky, jejichž naplnění přiznání nároku na odpočet daně podmiňuje. Podle § 72 odst. 1 ZDPH má plátce daně nárok na odpočet DPH, pokud přijatá zdanitelná

plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Vznik nároku na odpočet DPH prokazuje plátce v první řadě daňovým dokladem ve smyslu § 73 ZDPH. Jak bylo opakovaně judikováno Ústavním soudem i Nejvyšším správním soudem, prokazování nároku na odpočet DPH je prvotně záležitostí dokladovou, ale současně je třeba respektovat soulad s faktickým stavem. Jak vyplývá např. z nálezů Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2001 sp. zn. IV. ÚS 402/99 a ze dne 11. 2. 2008 sp. zn. I. ÚS 1841/07 důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotněprávní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Jestliže zdanitelné plnění nebylo uskutečнено, nemůže být důkazní povinnost naplněna pouhým předložením, byť formálně správného, daňového dokladu. K unesení důkazního břemene proto nemusí vždy stačit předložení formálně bezvadných daňových dokladů či jiných listin, byť se všemi zákonem vyžadovanými náležitostmi. Prokazuje-li daňový subjekt nárok na osvobození od DPH formálně bezvadnými písemnými prohlášeními a daňovými doklady, ale zároveň existují pochybnosti o faktickém stavu, je na daňovém subjektu, aby prokázal existenci podmínek, za nichž vzniká nárok na odpočet DPH. Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje, že ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být dostatečným podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění opravdu došlo (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010 č. j. 1 Afs 10/2010-71).

41. Jak vyplývá z výše uvedeného, mezi hmotněprávní podmínky nároku na odpočet DPH se řadí faktické uskutečnění zdanitelného plnění, ze kterého je nárokován odpočet daně, přičemž plnění musí být využito k ekonomické činnosti daňového subjektu. Pro přiznání nároku na odpočet daně přitom nepostačují, že se „nějaké“ zdanitelné plnění uskutečnilo, nýbrž je třeba prokázat jeho provedení v tvrzeném předmětu a rozsahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2024 č. j. 10 Afs 116/2024-79).
42. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2015 č. j. 6 Afs 78/2015-42 „je třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním, k prokázání uskutečnění deklarované transakce proto nepostačí ani formálně perfektní účetní doklady se všemi požadovanými náležitostmi, není-li jimi věrohodně prokázáno, že k jejímu uskutečnění fakticky došlo. Pro případ vzniku pochybností o uskutečnění plnění v tvrzené podobě, je povinností daňového subjektu, který uplatňuje nárok na odpočet v daňovém přiznání, aby prokázal dalšími důkazy, že fakticky plnění přijal, v konkrétním období a rozsahu a právě toto plnění souvisí s následným uskutečněním jeho vlastní konkrétní ekonomické činnosti.“
43. Bylo povinností žalobkyně prokázat přijetí zdanitelných plnění od společnosti Rentor v deklarovaném předmětu a rozsahu. Je třeba mít přitom stále na zřeteli, že každý subjekt vstupující do obchodních vztahů musí zachovávat náležitou míru obezřetnosti a zajišťovat si potřebné podklady pro splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně. V zájmu daňového subjektu tedy je, aby nad rámec svých běžných obchodních potřeb shromažďoval důkazy, které mohou prokázat, že k uskutečnění předmětné služby skutečně došlo, neboť důkazní břemeno ohledně faktické realizace služeb, náklady, jež chce daňově uplatnit, je na jeho straně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2007 č. j. 2 Afs 177/2006-61).
44. Mezi účastníky řízení není sporné, že správce daně unesl důkazní břemeno stran prokázání pochybností o správnosti a průkaznosti údajů vykázaných v daňovém přiznání. Žalobkyně na str. 9 žaloby výslovně připouští, že došlo k přenesení důkazního břemene ze správce daně zpět na ní. Tvrdí však, na rozdíl od závěrů napadeného rozhodnutí, že toto důkazní břemeno unesla a prokázala oprávněnost nároku na odpočet DPH za předmětné zdanitelné plnění,

tedy že prokázala předmět a rozsah plnění přijatého od společnosti Rentor za zdaňovací období prosinec 2020.

45. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že finančním orgánům předložila ucelený řetězec důkazů o proběhlém plnění. Na str. 6 žaloby doplnila: „*Tento řetězec odpovídá běžné obchodní praxi (cenová nabídka, dohoda, faktura, úhrada, plnění)*“. Z takto formulovaného žalobního tvrzení není jednoznačně seznatelné, zda dokumenty uvedené žalobkyní v závorce (*cenová nabídka, dohoda, faktura, úhrada plnění*) považuje žalobkyně právě za běžnou obchodní praxi či zda se jedná o odkaz na dokumenty, které žalobkyně doložila v rámci řízení před finančními orgány a které podle ní představují ucelený řetězec důkazů. Pokud by se mělo jednat o odkaz na dokumenty doložené žalobkyní, soud uvádí, že žalobkyně tyto dokumenty nijak blíže nspecifikuje (datem, pořadovým číslem apod.), z takové formulace tak není zřejmé, na jaké konkrétní dokumenty žalobkyně proto jednoznačně odkazuje. Soud uvádí, že žalobkyně v průběhu řízení před finančními orgány žádnou cenovou nabídku jim nepředložila. K dohodě mezi žalobkyní a společností Rentor, resp. ke Smlouvě o zajištění reklamy ze dne 2. 1. 2020, kterou žalobkyně specifikuje v dalších částech žaloby, a ve vztahu ke které žalobkyně vznáší další žalobní námitky, se soud vyjádří níže, stejně tak k daňovému dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, který žalobkyně k šetřenému plnění doložila. Co se týče úhrady plnění, žalovaný k tomuto pod bodem [38] napadeného rozhodnutí uvedl, že „*[ž]ádný důkazní potenciál co do odstranění pochybností o předmětu a rozsahu šetřeného plnění pak nelze přiznat zjištění o odvolatelem realizované bezhotovostní úhradě šetřeného plnění*“. Proti tomuto závěru žalovaného o bezpředmětnosti zjištění o realizované úhradě přitom žalobkyně v podané žalobě přímo nebrojí, jedinou zmínkou o úhradě plnění uvedenou v žalobě je shora citované. Soud se přitom ztotožňuje s žalovaným, že tato skutečnost, že žalobkyně uhradila bezhotovostně určitou částku společnosti Rentor, neprokazuje předmět ani rozsah předmětného plnění.
46. Podle daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 bylo společností Rentor fakturováno „*za provedené reklamní služby dle smlouvy ze dne 2. 1. 2020 za 12/2020*“, v částce 400 000 Kč bez DPH, 484 000 Kč včetně DPH. V přibližné faktuře tak byl předmět a rozsah šetřeného plnění specifikován pouze odkazem na smlouvu ze dne 2. 1. 2020 a období „*12/2020*“.
47. Ze Smlouvy o zajištění reklamy ze dne 2. 1. 2020 uzavřené mezi žalobkyní a společností Rentor (dále též „*Smlouva*“), soud ověřil, že plnění, které měla poskytovat společnost Rentor žalobkyni, bylo vymezeno takto: „*II. Za účelem reklamy a propagace činnosti firmy REGION RACING se firma RENTOR RACING zavazuje označit znakem (logem) firmy REGION RACING závodní automobily rally a tak propagovat činnost firmy REGION RACING. III. Povinnosti vyplývající z článku II. Je firma RENTOR RACING povinna plnit při závodech rally Mistrovství ČR . Z podniků jsou vysílány televizní přenosy společnostmi Eurosport, ČTsport, NOVA sport a veškeré informace, včetně výsledků, aktualit a fotografie jsou zveřejňovány na firemních stránkách www.rentor.cz. IV. Účastníci se dohodli, že za plnění povinností uvedených v článku II. náleží firmě RENTOR RACING odměna ve výši 400 000,- Kč (tj. základ daně bez DPH) za každý měsíc roku 2020. Sjednaná odměna zahrnuje veškeré náklady, které vzniknou firmě RENTOR RACING.*“ Pod bodem V. Smlouvy je ještě doplněno: „*Firma REGION RACING si vyhrazuje právo kontroly reklamního označení firmy REGION RACING a proto si sjednávají účastníci smlouvy možnost smluvní pokuty pro případ, že na některém z označení nebude firma RENTOR RACING propagovat činnost firmy REGION RACING. Smluvní pokuta činí 5.000,- Kč za každé porušení povinností.*“ V dodatku ke Smlouvě uzavřeném dne 30. 4. 2020 (dále též „*Dodatek*“) bylo sjednáno, že „*v rámci vnitřní organizace společnosti*

Rentor racing s.r.o. přechází veškerá práva a povinnosti této smlouvy na společnost Rentor racing group s.r.o. (...) s účinností od 1.5.2020“.

48. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že takto koncipovaná Smlouva a její Dodatek neprokazují předmět ani rozsah šetřeného plnění.
49. Ve výše specifikované Smlouvě je předmět a rozsah plnění, které měla společnost RENTOR poskytnout žalobkyni, konkretizován pouze tak, že společnost RENTOR je povinna „označit znakem (logem) firmy REGION RACING závodní automobily rally“, a to „při závodech rally Mistrovství ČR“. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že takové vymezení předmětu a rozsahu plnění je obecné a neurčité. Ze znění Smlouvy není zřejmé, co přesně mělo plnění popsané jako *označení znakem (logem) firmy REGION RACING závodních automobilů rally při závodech rally Mistrovství ČR* zahrnovat. Žalovaný přílehavě pod body [23] a [24] napadeného rozhodnutí konstatoval, že *„předmětem plnění dle Smlouvy má být uskutečňování reklamy a propagace odvolatele na závodních vozech rally, není však konkretizováno, na kterých konkrétních vozech a v jakém počtu, resp. na kterých konkrétních místech karoserie vozidel. Chybí jakékoliv podrobnosti ohledně rozměrů či typu loga odvolatele. Rovněž není sjednána četnost reklamního plnění, tedy na jakých konkrétních závodních podnicích a v jakém počtu dní má k reklamnímu plnění docházet (...) Smlouva, na kterou zcela odkazuje předmětný daňový doklad, tedy obsahuje zcela neurčité vymezení předmětu plnění, jehož rozsah není nijak rozklíčován, nýbrž je zastřešen pouze celkovou hodnotou plnění. Vymezení předmětu a rozsahu šetřených plnění je zcela nekonkrétní a zjevně nedosahuje takové kvality a určitosti, aby mohlo dojít k naplnění zákonem požadované náležitosti daňového dokladu v podobě rozsahu a předmětu plnění dle § 29 odst. 1 písm. f) ZDPH. Chybí též vymezení jednotkové ceny reklamních plnění dle § 29 odst. 1 písm. i) ZDPH“.* Žalobkyně spatřuje konkrétnost Smlouvy ve vymezení, že reklama v podobě loga žalobkyně bude umístěna na automobilech během rallye závodů Mistrovství České republiky, které žalobkyně označuje za konkrétní akci s pevně daným harmonogramem závodů, jejímž prostřednictvím je předmět smlouvy jasně definován. Podle soudu nepředstavuje vymezení „při závodech rally Mistrovství ČR“, dostatečné prokázání předmětu a rozsahu dotčeného plnění. Takové určení nikterak neprokazuje, na jakých konkrétních závodech (v jakém počtu, v jakých dnech) byla vozidla logem žalobkyně skutečně označena. Nadto, jak konstatoval již žalovaný, Smlouva nikterak blíže nevynezuje, na kolika automobilech měla být loga umístěna, v jakém počtu měla být loga umístěna na jednotlivých automobilech, ani jak měla být taková loga velká. Neurčité vymezení ve Smlouvě, že „nějaké“ automobily budou na „nějakých“ závodech Mistrovství ČR v rallye označeny logem žalobkyně, nemůže samo o sobě prokázat nárok na odpočet DPH, neboť, jak soud uvedl výše, pro přiznání nároku na odpočet daně nepostačí, že se „nějaké“ zdanitelné plnění uskutečnilo, nýbrž je třeba prokázat jeho provedení v tvrzeném předmětu a rozsahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2024 č. j. 10 Afs 116/2024-79).
50. Na závěru o neurčitosti Smlouvy co do předmětu a rozsahu plnění nemůže ničeho změnit žalobkyní namítaná skutečnost, že žalobkyně Smlouvu nesepisovala, ale že jí byla v této podobě předložena společností Rentor. Soud ve shodě s žalovaným uvádí, že pokud se žalobkyně spokojila s takovým návrhem Smlouvy, bylo na ní, aby nesla rizika spojená s takovou podobou smlouvy, neboť je v zájmu daňového subjektu, aby nad rámec svých běžných obchodních potřeb shromažďoval důkazy, které mohou prokázat, že k uskutečnění předmětného plnění skutečně došlo, neboť důkazní břemeno ohledně faktické realizace

služeb, náklady, jež chce daňově uplatnit, je na její straně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2007 č. j. 2 Afs 177/2006-61).

51. Soud souhlasí s žalobkyní, že jistá obecnost Smlouvy by byla vzhledem povaze dotčeného plnění (reklama během závodů Mistrovství ČR v rallye) a uzavření Smlouvy na celý rok 2020 pochopitelná, odkaz žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2023 č. j. 8 Afs 111/2022-36, však nepovažuje k dané věci za přílehlavý. V případě řešeném Nejvyšším správním soudem „ze smlouvy vyplývá, že tato společnost měla poskytovat propagaci stěžovatelky na některých vybraných sportovních podnicích Mistrovství Evropy a Mezinárodního mistrovství ČR, při dalších blíže nespecifikovaných sportovních akcích a mezinárodních závodech, a to na sportovním motocyklu, dresu jezdce, na reklamním poutači u zázemí týmu, při návštěvě sportovního zařízení a případným ústním projevem při televizním a rozhlasovém vysílání. Jezdec P. M. se ovšem v průběhu roku 2016 zranil a závodil v tomto roce pouze 3 měsíce.“ Nejvyšší správní soud přihlédl ke specifickým daného reklamního plnění a vyjádřil pochopení pro jistou obecnost smlouvy, nicméně dospěl k zásadnímu závěru, že stěžovatelka v tamní věci jinými důkazními prostředky prokázala rozsah dotčeného plnění. Konkrétně konstatoval, že „stěžovatelka rozsah plnění dostatečně prokázala. Z fotografií předložených stěžovatelkou je zřejmé, že závodník stěžovatelku propagoval např. na závodech mistrovství Evropy v dubnu a červnu 2016 ve Slovinsku, Chorvatsku a na Slovensku a Mezinárodním MČR v červnu, červenci a září 2016. Stěžovatelka předložila velké množství důkazních prostředků (fotografií), které zachycují nejen logo stěžovatelky, ale zároveň také místo konání propagace (závodu) i termín konání. Stěžovatelka rovněž předložila fotografie z posilovny, ze kterých je zřejmé, že závodník propagoval stěžovatelku i mimo jednotlivé závody, resp. v období zotavování po zranění. Vzhledem ke konzistenci předložených důkazních prostředků, navíc podpořené svědeckými výpověďmi, z nich neplynou žádné pochybnosti o jejich věrohodnosti (...) Přestože se jezdec v průběhu sezóny zranil, z předložených důkazních prostředků jednoznačně vyplývá, že k propagaci stěžovatelky nadále docházelo způsoby předpokládanými smlouvou, byť ne přímo na trati během závodů“. Ačkoliv lze ve smyslu přiblíženého rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zohlednit v návaznosti na specifika zdanitelného plnění případnou obecnost smlouvy, je nutné setrvat na závěru, že je nutné, aby daňový subjekt prokázal jinými důkazními prostředky, že ke zdanitelnému plnění došlo, resp. prokázal jeho předmět a rozsah. Ve věci řešené Nejvyšším správním soudem předložené důkazní prostředky uceleně potvrzovaly, že k propagaci v předmětném období docházelo a bylo možné z těchto důkazních prostředků zjistit na jakých konkrétních akcích a v jakém rozsahu jezdec logo propagoval. Tímto se ale situace liší od případu žalobkyně, která v průběhu daňového řízení neprokázala kromě obecné spolupráce mezi ní a společností Rentor předmět a rozsah plnění uskutečněného mezi ní a společností Rentor v šetřeném zdaňovacím období.
52. Jelikož Smlouva vzhledem ke své obecnosti, podrobně vyložené výše, nebyla s to prokázat rozsah šetřeného zdanitelného plnění, bylo třeba, aby žalobkyně prokázala tuto skutečnost jinými důkazními prostředky.
53. Žalobkyně v podané žalobě odkazuje na webové stránky společnosti Rentor, na nichž je podle žalobkyně viditelná reklama s logem žalobkyně. Soud k této námitce uvádí, že správce daně, jak vyplývá z bodu [25] napadeného rozhodnutí, náhledem na webové stránky www.rentor.cz dne 24. 8. 2021 shledal, že tyto webové stránky neobsahují žádné obrazové či audiovizuální záznamy, které by zachycovaly závodní vozy týmu Rentor racing za předmětné zdaňovací období s reklamou žalobkyně. Uvedený závěr má oporu ve správním spisu, jehož součástí jsou snímky obrazovky z webu www.rentor.cz ze dne 24. 8. 2021, na

nichž skutečně není zachyceno logo žalobkyně na automobilových vozech při konkrétních závodech za předmětné zdaňovací období. Logo žalobkyně je na webu společnosti Rentor obsaženo pouze samostatně pod hlavičkou „HLAVNÍ PARTNEŘI“, resp. „NAŠI PARTNEŘI“. Žalobkyně přitom v podané žalobě tato zjištění správce daně nijak relevantně nevyvrací, uvádí pouze obecný odkaz na webové stránky společnosti Rentor s tím, že „[n]a webových stránkách je také na několika místech viditelná reklama s logem daňového subjektu, tedy spolupráce obou subjektů je tím prokázána“. Žalobkyně tedy v rámci žalobního tvrzení ani neodkazuje na konkrétní snímky, z nichž by měl podle ní rozsah předmětného plnění vyplývat, ani sama takové snímky v rámci daňového řízení nedoložila. Omezuje se pouze na neurčitá tvrzení, že na webové stránce se „někde“ nachází „nějaká“ její loga. Takto nekonkrétní, navíc ničím nepodložené tvrzení však není způsobilé prokázat rozsah zdanitelného plnění přijatého žalobkyní od společnosti Rentor v šetřeném zdaňovacím období.

54. Žalobkyně v rámci podané žaloby dokládá pouze snímek obrazovky s příspěvkem facebookového profilu *Rentor motosport* ze dne 10. 3. 2021, který žalobkyně doložila již v daňovém řízení, a to ve vyjádření ze dne 11. 9. 2023. Žalovaný k tomuto podkladu v napadeném rozhodnutí pod bodem [32] uvedl, že „předložený otisk facebookové stránky *Rentor motorsport* ze dne 10.3.2021 zachycuje fotografii závodního rally vozidla, k němuž je připojen textový podtitul: „Děkujeme, že s námi závodíte“ a logo odvolatele, jakož i text, že se v případě odvolatele jedná o partnera závodního týmu Rentor. Daný důkazní prostředek svým obsahem nemůže nijak prokázat, že se vztahuje k šetřenému reklamnímu plnění, natožpak jeho předmět a rozsah.“ S tímto závěrem žalovaného žalobkyně nesouhlasí a namítá, že „šlo o prokázání reklamní spolupráce žalobce se společností Rentor a příspěvek byl publikován 10. 3. 2021, tedy před sezónou 2021, která začínala až 26. 3. 2021 ve Val. Meziříčí (rallye), resp. 21. 5. 2021 (rallysprint)“. Soud k této žalobní argumentaci uvádí, že nesporně, že dotčený příspěvek může prokazovat určitou formu spolupráce mezi žalobkyní a společností Rentor. Ostatně ani žalovaný v napadeném rozhodnutí přímo nesporně, že mezi žalobkyní a společností Rentor proběhla vzájemná spolupráce. Důvodem pro nepřiznání nároku na odpočet DPH v daném případě však bylo neprokázání předmětu a rozsahu zdanitelného plnění přijatého od společnosti Rentor na základě daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, přičemž tyto aspekty šetřeného plnění není snímek obrazovky zachycující předmětný příspěvek schopen prokázat. Příspěvek publikovaný na facebookovém profilu *Rentor motosport* dne 10. 3. 2021 obsahuje obrázek, v jehož levé části je umístěno logo žalobkyně a společnosti Rentor a text „DĚKUJEME! ŽE S NÁMI ZÁVODÁTE“ a v pravé části se nachází fotografie závodního vozidla polepeného několika logy, z nichž je seznatelné pouze logo společnosti Rentor, příspěvek je doplněn o popis „Dalším z našich partnerů je REGION racing team. S členy region racing se pravidelně setkáváme na závodech a víme, že jejich práce je ve všech směrech na vysoké úrovni, ať už jde o závodní činnost, reklamní služby nebo ocelové a vázací prostředky“. Takový příspěvek není způsobilý prokázat, zda žalobkyně přijala ve zdaňovacím období prosinec 2020 od společnosti Rentor plnění v podobě reklamy označením závodního vozidla logem žalobkyně při závodech Mistrovství ČR v rallye, již vůbec pak rozsah takového plnění. Tvrzení žalobkyně, že se předmětný příspěvek nepochybně vztahuje k sezóně 2020, na uvedeném nemůže ničeho změnit, z ničeho to nevyplývá. Soud opakuje, že předmětem sporu není skutečnost, zda mezi žalobkyní a společností Rentor proběhla v roce 2020 nějaká forma spolupráce, nýbrž zda byly splněny podmínky pro uplatnění odpočtu DPH u šetřeného zdanitelného plnění přijatého žalobkyní od společnosti Rentor v prosinci 2020, resp. zda byl prokázán předmět a rozsah tohoto

plnění, přičemž předmětný facebookový příspěvek, který pouze v obecné rovině deklaruje spolupráci mezi dotčenými subjekty, aniž by obsahoval jakékoliv bližší údaje k danému konkrétnímu plnění, není způsobilý tvrzení žalobkyně prokázat. Soud se tedy v tomto ohledu plně ztotožňuje se žalovaným, že daný důkazní prostředek svým obsahem nemůže nijak prokázat, že se vztahuje k šetřenému reklamnímu plnění, natožpak jeho předmět a rozsah.

55. Žalobkyně dále namítá, že doložila fotografie ze závodu Rallye Vyškov konaného ve dnech 11. a 12. 9. 2020, konkrétně fotografie vozu, na kterém je na zadním blatníku umístěno její logo, žalovaný však podle žalobkyně tento důkaz pominul, jen jej zkonstatoval na str. 7 napadeného rozhodnutí. Soud ze str. 7 napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaný k tomuto důkaznímu prostředku pod bodem [27] uvedl: „*V jednom fotoalbu je zachycen závod Rallye Vyškov 11.-12.9.2020, konkrétně fotografie rally vozu, na kterém je na zadním blatníku umístěno dvakrát logo Region RACING TEAM, dále mapa trati, výsledková listina (...) Jediná výjimka v podobě fotografií z rally závodu konaného v září 2020 ve Vyškově, obsahujících 2 malé loga odvolatele na blatníku rally vozidla, nemá potenciál prokázat, že odvolatel přijal šetřená reklamní plnění v rozsahu odpovídajícím předmětnému daňovému dokladu, když tento rozsah plnění ostatně nebyl žádným důkazním prostředkem vymezen a prokázán.*“ Žalovaný tedy nejenže zkonstatoval obsah předmětného důkazního prostředku (fotografií), zároveň jej, jak vyplývá z citovaného obsahu napadeného rozhodnutí, i zhodnotil ve vztahu k předmětu dokazování (rozsahu dotčeného zdanitelného plnění), přičemž dospěl k závěru, že tento důkazní prostředek neprokazuje přijetí šetřených reklamních plnění v rozsahu odpovídajícím předmětnému daňovému dokladu. Není tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že žalovaný předmětný důkazní prostředek pominul. Soudu přitom není zřejmé, jak fotografie, zachycující i podle slov žalobkyně, závody konané v září roku 2020, mohly prokázat předmět a rozsah zdanitelného plnění, které měla žalobkyně přijmout od společnosti Rentor až v následném zdaňovacím období prosinec 2020. Soud se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k žalobě, že fotografie ze závodů konaných v měsíci září 2020 nemají žádnou vypovídající hodnotu o tom, zda byly předmětné reklamní služby poskytnuty i v prosinci 2020 a v jakém rozsahu. Ačkoli se žalovaný v tomto smyslu nevyjádřil v napadeném rozhodnutí a odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže dohnat až v soudním přezkumu v rámci vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), považuje soud argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, kterou soud citoval výše, k předmětnému důkaznímu prostředku za zcela dostačující, přičemž žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí ke správnému závěru, že dané fotografie nemohou prokázat rozsah šetřených reklamních plnění odpovídající daňovému dokladu. Žalobkyně v podané žalobě kromě tvrzení, že na předmětných fotografiích je zachycen vůz s logem žalobkyně na zadním blatníku při závodě Rallye Vyškov ve dnech 11. a 12. 9. 2020, neuvádí ani žádné jiné argumenty, proč by podle jejího mínění mohly předmětné fotografie prokázat rozsah šetřeného zdanitelného plnění. Takto koncipovaná žalobní argumentace nemůže být důvodná.
56. Podle soudu neprokazuje předmět a rozsah šetřeného zdanitelného plnění ani žalobkyní namítaná výpověď svědka Ing. V., jednatele společnosti Rentor. Žalobkyně namítá, že svědek potvrdil správnost Smlouvy i rozsah plnění. Soud z protokolu o výslechu svědka ze dne 16. 3. 2021 č. j. 1877902/21/2001-61564-111031, shledal následující. Svědek na otázku správce daně: „*Jakým způsobem byla sjednaná odměna ve výši 400 000,- Kč?*“ odpověděl: „*Měsíční částka je stanovena ročním průměrem, přičemž se předpokládá, jak bylo zmíněno, že*

počet těchto sportovních akcí během roku je různý, nicméně, jak bezesporu vyplývá z podkladů a zpráv o reklamní činnosti, které byly subjektu Region racing předány, stěžejní složkou reklamní činnosti jsou televizní přenosy ze sportovních akcí a online záznamy, které mají vysokou sledovanost během celého roku.“ Na otázku: „Na předložených dokladech, jsou předmětem reklamní služby. Můžete správci daně sdělit o jaké reklamní a propagační činnosti konkrétně se jednalo?“ svědek popsal, že „[š]lo o umístění loga společnost Region racing na závodních motocyklech společnosti Rentor, dále o logo v zázemí týmu, na doprovodných vozidlech, dresech jezdců, webových stránkách, televizních spotech, reklamních bannerech, reklamních plochách podél závodního okruhu, online přenosech na youtube a dalších platformách, na sociálních sítích, na závodních automobilech, reklamní textil, který je distribuovaný divákům na závodních akcích a týmové oblečení“. K dotazu správce daně „Kolik log bylo umístěno na jeden automobil?“ svědek uvedl, že „[z]áleží na konkrétním závodu, v průměru 2 až 6 log na jeden automobil. Polep je jen jednou z mnoha aktivit podle smlouvy pro společnost Region racing.“ K dotazu „Jak proběhlo zadání rozměrů, počtu, barev grafiky apod. v případě log na tyto automobily mezi panem P. a Vámi?“ uvedl: „Na základě ústní domluvy a na základě našich možností vzhledem k ostatním partnerům. Velikost a umístění log závisí na celkové výši reklamní smlouvy.“ Na dotaz správce daně, zda svědek má k dispozici rozpis úkonů, jehož předmětem je i daňový doklad č. 07902020 pro žalobkyni, svědek odpověděl: „Proto mu byly dodány zprávy o reklamní činnosti za rok 2020 – které byly buď dodány ze strany pana P., nebo můžou být dodány z naší strany. Byly by totožné.“ K výzvě správce daně, aby sdělil, na jakých konkrétních závodech v období září 2020 a prosinec 2020 společnost Rentor uskutečnila pro žalobkyni reklamní a propagační činnost, svědek uvedl, že „[k]alendář akcí je také součástí té zprávy“. Na otázku, zda probíhaly závody i v prosinci 2020 a případně na jakých místech, svědek odpověděl, že proběhl jeden nebo dva závody, a doplnil, že „vzhledem k celoroční spolupráci není počet závodů v jednotlivých měsících směřovatelný“.

57. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného uvedeným pod bodem [37] napadeného rozhodnutí, že jmenovaný svědek sice v rámci popisu plnění, které měla společnost Rentor poskytnout žalobkyni, uvedl celou řadu skutečností („umístění loga společnost Region racing na závodních motocyklech společnosti Rentor, dále o logo v zázemí týmu, na doprovodných vozidlech, dresech jezdců, webových stránkách, televizních spotech, reklamních bannerech, reklamních plochách podél závodního okruhu, online přenosech na youtube a dalších platformách, na sociálních sítích, na závodních automobilech, reklamní textil, který je distribuovaný divákům na závodních akcích a týmové oblečení“), tyto však nijak nekonkretizoval co do množství a frekvence, a především pak tyto svědkem uváděné skutečnosti zcela odporují obsahu Smlouvy, podle níž „se firma RENTOR RACING zavazuje označit znakem (logem) firmy REGION RACING závodní automobily rally a tak propagovat činnost firmy REGION RACING (...) firma RENTOR RACING povinna plnit při závodech rally Mistrovství ČR“. Předmětem Smlouvy bylo toliko plnění spočívající v označování závodních automobilů logem žalobkyně při závodech Mistrovství ČR v rallye, naproti tomu tvrzení svědka se týkala zejména motokrosových závodů (označování motocyklů, jezdců) a zahrnovala i plnění s jiným obsahem – umístění loga i na jiných předmětech než závodních automobilech (v zázemí týmu, webových stránkách, televizních spotech, reklamních bannerech, reklamních plochách podél závodního okruhu, na sociálních sítích či reklamním textilu). Podle soudu nejsou taková tvrzení svědka způsobila prokázat nárok žalobkyně na odpočet daně z přijatého plnění na základě daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, který zcela odkazuje na Smlouvu, s jejímž obsahem shora citovaná svědecká výpověď nekoresponduje, nadto jsou tvrzení svědka neurčitá co do rozsahu takového plnění.

58. K dotazu správce daně ohledně rozsahu šetřeného zdanitelného plnění, konkrétně zda má k dispozici rozpis úkonů, jehož předmětem je i dotčený daňový doklad č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, svědek pouze uvedl, že žalobkyni byly dodány zprávy o reklamní činnosti za rok 2020, jejichž součástí je i kalendář akcí, s tím, že tyto zprávy může doložit svědek či žalobkyně. Na tyto zprávy se svědek odkázal opakovaně, jak je zřejmé z výše citovaného obsahu svědecké výpovědi. Žádné zprávy však v daňovém řízení nebyly předloženy ani jmenovaným svědkem, ani žalobkyní. Ostatně ani žalobkyně v podané žalobě netvrdí, že by vůbec zmiňované zprávy správci daně předložila. Pouze namítá, že „[s]vědek V. potvrdil existenci dokumentů zachycujících reklamní činnost za rok 2020“. Pouhá tvrzení o existenci dokumentů, které by měly prokázat rozsah šetřeného plnění, však rozsah šetřeného zdanitelného plnění prokázat nemohou. Pokud podle žalobkyně tyto dokumenty existují a prokazují rozsah dotčeného plnění, měla je správci daně předložit, což neučinila a ani netvrdí, co jí v tom bránilo.
59. Žalobkyně v podané žalobě odkazuje i na další dokumenty (8 ks desek s fotodokumentací, desky s výsledky a statistiky, 5x CD disky, kalendář obsahující snímky ze závodní sezóny 2020 a marketingové plnění MM v motokrosu 2020), činí tak v souvislost s tvrzením, že reálná spolupráce mezi žalobkyní a společností Rentor se vztahovala i na motocyklové závody. Konkrétně uvádí: „Ačkoliv ve smlouvě bylo uvedeno, že se má týkat závodů rallye, tak reálná spolupráce, jak byla ústně dojednána (...) se nakonec vztahovala i na motocyklové závody. To rovněž potvrzuje rozsáhlá dokumentace, kterou žalobce předložil v daňovém řízení, jde o 8 kusů desek s fotodokumentací, desky s výsledky a statistiky, 5x CD disky, kalendář obsahující snímky ze závodní sezóny 2020 a marketingové plnění MM v motokrosu 2020. To vše opět dokládá reklamní spolupráci žalobce se společností Rentor v daném období.“ Soud k tomuto opětovně uvádí, že nepochybně, že k nějaké spolupráci mezi žalobkyní a společností Rentor mohlo dojít, pro dané řízení bylo nicméně podstatné prokázat splnění podmínek pro nárok na odpočet daně z přijatého plnění od společnosti Rentor na základě uplatněného daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 v podobě provedení reklamních služeb, jímž měla žalobkyně konkrétně prokázat předmět a rozsah dotčeného plnění. Soud připomíná, že předmětný daňový doklad vymezuje poskytnuté plnění pouze odkazem na Smlouvu, podle níž „se firma RENTOR RACING zavazuje označit znakem (logem) firmy REGION RACING závodní automobily rallye a tak propagovat činnost firmy REGION RACING (...) firma RENTOR RACING povinná plnit při závodech rallye Mistrovství ČR“. Soud souhlasí s žalobkyní, že Smlouvu upravující poskytnuté plnění bylo možné s ohledem na specifika daného plnění formulovat obecněji a až následně obsah plnění podrobně specifikovat, a rozsah plnění tak prokazovat jinými důkazními prostředky, žalobkyní tvrzené plnění vztahující se „i na motocyklové závody“ však je zcela mimo předmět dotčené Smlouvy, jejímž předmětem mělo být plnění spočívající „pouze“ v označování závodních automobilů logem žalobkyně na závodech v rallye, nikoliv označování motocyklů (či jiných předmětů) při závodech v motokrosu. Podle soudu přitom žalobkyně v rámci daňového řízení neprokázala, že by došlo k rozšíření poskytování reklamních služeb i na motocyklové závody. Takový důkazem nemůže být výpověď jmenovaného svědka, který sice uvedl, že se plnění vztahovala na motokrosové závody, tato tvrzení však byla nekonkrétní co do množství, frekvence, jak soud uvedl již výše, a nejsou způsobilá prokázat předmět a rozsah skutečně poskytnutých plnění za zdaňovací období. Tyto skutečnosti přitom neprokazují ani žalobkyní namítané dokumenty, uvedené výše. Žalovaný je detailně popsal pod bodem [27] napadeného rozhodnutí, konkrétně uvedl: „Na videozáznamech z motokrosových závodů z různých měst po celé ČR je vidět logo odvolatele podél trati či na tabuli za probíhajícími

rozhovory s jezdci. Na jezdcích či jejich motorkách není možno logo odvolatele identifikovat. V sedmi fotoalbech a na motokrosovém kalendáři se nachází fotografie motokrosových závodů, závodníků a zázemí motokrosového týmu s logem odvolatele, bez identifikace, na jakých závodech či v jakém časovém období byly fotografie pořízeny. V jednom fotoalbu je zachycen závod Rally Vyškov 11.-12.9.2020, konkrétně fotografie rally vozu, na kterém je na zadním blatníku umístěno dvakrát logo Region RACING TEAM, dále mapa trati, výsledková listina. Soubor „Marketingové plnění MM ČR motokrosu 2020“ představuje vyhodnocení účasti odvolatele na motokrosovém závodním seriálu v sedmi českých městech. Ke všem audiovizuálním podkladům předloženým odvolatelem je nutno uvést, že se týkají motokrosových akcí a reklamní propagace odvolatele blíže nedoloženého a nespecifikovaného rozsahu. Tato reklama však není předmětem šetřeného reklamního plnění přijatého odvolatelem od dodavatele Rentor racing Group, kde se má jednat o reklamu umístěnou na rally automobilech při závodech rally, nikoliv o reklamu na motokrosových závodech, které absolvují jezdci na motocyklech“. Žalobkyně v podané žalobě proti citovaným závěrům žalovaného přímo nebrojí, uvádí pouze odkaz na dotčené dokumenty s tím, že tyto prokazují rozšíření smlouvy i na motocyklové závody, aniž by jakkoli specifikovala, ze kterého konkrétního podkladu mají vyplývat jaké konkrétní skutečnosti, a jak tyto mají prokazovat předmět a rozsah předmětného plnění. Soud souhlasí s žalovaným, že z obsahu doložených podkladů (k jejich obsahu v podrobnostech bod [27] napadeného rozhodnutí) nelze prokázat předmět a rozsah zdanitelných plnění přijatých žalobkyní od společnosti Rentor ve zdaňovacím období prosinec 2020. K doloženým videozáznamům a fotografiím soud v této souvislosti uvádí, že tyto digitální podklady (kromě fotografií ze závodu Rally Vyškov 11.-12.9.2020) zachycují jednak motokrosové závody, jednak jsou buď časově blíže neoznačené (fotografie) nebo zachycují závody konané v jiných měsících roku 2020 než je šetřené období prosince 2020. V podrobnostech soud odkazuje na stranu 16, bod [4] Zprávy o daňové kontrole.

60. Žalobkyně v žalobě také namítala, že si ověřila, že společnost Rentor není nespolehlivým plátcem, což je pro posouzení obchodního partnera klíčové. Taková námitka je však k věci irelevantní. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nespornuje spolehlivost plátce společnosti Rentor, ani netvrdí, že by si žalobkyně skutečnosti ohledně spolehlivosti tohoto plátce neověřovala. Tyto skutečnosti nebyly důvodem pro neuznání nároku na odpočet daně, tím bylo neprokázání předmětu a rozsahu zdanitelného plnění shora zmiňovaného daňového dokladu.
61. Pro úplnost soud k námitce žalobkyně, že je nekorektní tvrzení žalovaného, pokud k částce 400 000 Kč připočítává DPH, a rovněž tvrzení, že celková spolupráce měla dosahovat celkové částky téměř 6 000 000 Kč, dodává, že žalovaný dotčené tvrzení uvedl pod bodem [23] napadeného rozhodnutí v souvislosti s argumentací o obecnosti Smlouvy. Konkrétně uvedl, že „předmětem plnění dle Smlouvy má být uskutečňování reklamy a propagace odvolatele na závodních vozech rally, není však konkretizováno, na kterých konkrétních vozech a v jakém počtu, resp. na kterých konkrétních místech karoserie vozidel. Chybí jakékoliv podrobnosti ohledně rozměrů či typu loga odvolatele. Rovněž není sjednána četnost reklamního plnění, tedy na jakých konkrétních závodních podnicích a v jakém počtu dní má k reklamnímu plnění docházet. Přitom všechny uvedené chybějící náležitosti reklamního plnění hrají zásadní roli pro stanovení jeho ceny, která dosahovala měsíčně částky 484 000 Kč a za rok téměř 6 mil. Kč. Smlouva nejenže představuje naprosto nedostatečný a neurčitý podklad pro realizaci reklamního plnění značné finanční hodnoty, nýbrž současně neumožňuje jak kontrolu reálně provedené reklamní služby s jejím sjednaným zadáním, tak ani její případnou reklamaci ze strany

odvolatele.“ Ačkoli tvrzení žalovaného o měsíční ceně reklamního plnění ve výši 484 000 Kč není zcela přesné, když uvedená výše je částkou včetně DPH, což žalovaný v rámci citovaného tvrzení výslovně neuvedl, taková nepřesnost však nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Z dalších částí napadeného rozhodnutí (například hned z bodu [1]), jakož i obsahu správního spisu, je zřejmé, že žalovaný vycházel ze skutečnosti, že na předmětném daňovém dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020 bylo fakturováno plnění v hodnotě 400 000 Kč plus DPH ve výši 84 000 Kč. Stejně tak není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí tvrzení žalovaného, že cena reklamního plnění dosahovala ročně 6 mil Kč. Ačkoliv žalovaný tuto informaci v napadeném rozhodnutí nijak blíže nerozvinul (učinil tak až ve vyjádření k žalobě), je zřejmé, jak k tomuto údaji o celkové částce roční odměny vzhledem k obsahu Smlouvy a v ní zakotvené hodnotě měsíční odměny dospěl. Žalovaný tento údaj uvedl, aby podtrhl nedostatečnost Smlouvy, jak vyplývá z citované části napadeného rozhodnutí. Takto koncipované tvrzení žalovaného neodůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí.

62. S ohledem na shora uvedené dospěl soud ke shodnému závěru jako žalovaný, a sice že žalobkyně neunesla důkazní břemeno, které jí tížilo ve vztahu k prokázání faktického uskutečnění šetřených zdanitelných plnění od společnosti Rentor na základě daňového dokladu č. 07902020 ze dne 1. 12. 2020, když správci daně nepředložila takové důkazy, jež by skutečné poskytnutí plnění společností Rentor v deklarovaném rozsahu a předmětu prokazovaly. Soud tak uzavírá, že žalobkyně neprokázala oprávněnost nároku na odpočet DPH.
63. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
64. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřisluší jí právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu